

Jaro je mládí, lásky je čas,
k milostným hrám zve čísi hlas,
hrdličky tuším, či snad jiný,
tak si to zjistí, neboť líný.

A v kapkách rosy svěží tráva,
dech jinovatky občas z rána,
však přes den teplý slunce dech,
pálí tě nohy v městských zdech.

Těch kyték páni,
pampelišky, petrklíče,
fialky, sádrové kýče,
jež matka příroda vždy zjara,
k potěše zahrádkářům dala, dala.

Hej jaro, co mi asi neseš,
proč štědré jako k jiným nejseš,
proč druhým dáváš a mně bereš.
Mám já to lidi převrácený,
pro mě to doba lásky není, není, není,
pro mě to doba lásky není, není, není, není.